

REDAȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se retrimite.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la M. Dukas Nachf.,
Nax. Augenfeld & Emmerlo Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
palk Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsebet-körszt).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o colonă 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicări mai dese după tariful
și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA“ iese în ne-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumără la toate că-
știle postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etagiu
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dâsul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un esem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 258.

Brașov, Joi 20 Noemvrie (3 Decemvrie).

1903.

Kossuth nu-i ascultat de ai săi.

Se scie, că la prima aparițiune pe scenă a Banului Croației Hedervary, ca ministru-președinte unguresc designat, s'a tractat ca și as-lădi de un compromis cu Kossuthiștii. Faptul acesta a fost surprins lăta lumea și a produs o adevărată consternațiune între amicii unității armatei imperiale.

Kossuth — cu care negociase Khuen-Hedervary, sperând că, decă va face pe voia Kossuthiștilor și va retrage proiectele militare, îi va succeda a dobândi de la cameră îndemnită și votarea vechiului contingent de recruți, — a făcut atunci pe lealul și a declarat, că vrea să se țină de cuvânt, sfătuiind și pe soții săi din partid a respecta și a implini hotărîrea luată și promisiunea dată lui Khuen-Hedervary. Par- tea cea mai mare a independiștilor n'a luat lucrul așa de serios și a refusat de a se supune condițiilor compromisiului cu Hedervary. Kossuth rămânând atunci numai cu câțiva aderenți ai lui personalii, și-a dat dimisiunea ca președinte al partidului independist și a plecat în străinătate. Aderenții săi s'au dat atunci și ei la o parte, er majoritatea, în frunte cu faimosul Barabas, a continuat obstrucțiunea contra lui Khuen-Hedervary și a și isbutit, cum seim, a' l sili să se retragă.

După- ce Majestatea sa a însărcinat a doua oră pe Khuen cu formarea cabinetului, s'a petrecut incidentul senzațional al încercării de mituire a guvernatorului dela Fiume Szapary. De acest incident s'a folosit apoi Kossuth spre a se degaja de ori- ce îndatorire față cu contele Khuen și a reincepe lupta în contra lui.

Se pare că se repetază jocul de pe timpul lui Hedervary, cu deosebirea numai că acesta se întâmplă acum înainte de a se fi încheiat cu

guvernul și cu majoritatea compromisul propus în ședința de Luni a camerei de cătră Fr. Kossuth.

Erî camera n'a ținut ședință. Așa au convenit pentru ca ambele tabere să aibă timp de a se sfătui asupra împăciuirii din cestiune, la care și-a dat consimțământul prealabil și ministru-preșepinte Tisza.

Până în momentul când scriem, avem scire numai despre rezultatul conferenței ținute aseră de partidul kossuthist S'au discutat în această consfătuire condițiunile de împăcare, ce le-a fost espus Fr. Kossuth în vorbirea sa. Desbaterea a fost forte lungă și forte vehementă. Propunerea lui Kossuth n'a fost primită, așa că dâsul s'a vâdut din nou îndemnat ași da demisiunea ca președinte al partidului.

Situația semănă decî mult cu aceea de astă-vară, când cu debutul de împăcare al lui Khuen. Decisiunea conferenței partidului kossuthist indică destul de lămurit, că nici după atâta timp nu s'a putut înfrânge încă rezistența obstrucțiunilor. De- i va succeda contelui Tisza a-o învinge cu întrebunțarea măsurilor coercitive e problematic.

„Ori voii învinge, ori voii cadé“, a dis contele Tisza. S'ar pare că șansele pentru cadere sunt mai mari decăt pentru învingere. Bate la ochi cel puțin, că guvernul a pus la cale un meeting contra obstrucțiunii în Budapesta, în care, firesce, vor avé cuvântul socialistii. Ce lipsă ar avé Tisza de acest meeting decă s'ar simți așa de tare în șea?

Socialiștii de o parte și naționalitățile de altă parte se ajute guvernului Tisza a eși învingător față cu obstrucțiunea. Și ce li-se promite în schimb?

Nu seim cum vor fi acele reforme sociale, de cari au vorbit Kossuth și Tisza, de va fi vre-odată serios vorba de realizarea lor. Incât pentru naționalitățile vedem, că ele

sunt destinate a plăti prețul cel mai mare pentr'un eventual compromis între partidele maghiare.

E vorba de aceea ce, după declararea contelui, formază nu numai o dorință a lui Kossuth, ci un punct cardinal în programul guvernului actual: predarea în mod mai riguros a limbii maghiare în școlile populare.

Nu mai fôia „naționaliștilor“ de la Arad „n'aude, nu vede“, când e vorba de a „închina stégul“ dinaintea bărbatului, care stă ađi în fruntea guvernului unguresc. Ea nu scie spune cetitorilor săi alta, decăt că „contele Tisza e un bărbat consecuent, că va respecta drepturile naționalităților, că e contra „stătiificării“ școlilor, și că va ajuta din bugetul statului școlile confesionale“. Despre aceea, că vrea să le și maghiarizeze cea fôie tace înfundată.

Lucru curios de tot! Prietiniii ilustrului conte, a comeseanului lor de odinioară la prânđu de instalație al episcopului Goldiș, vor să cunoscă programul său mai bine ca el însuși. Ori ce-ar declara contele Tisza, ei nu vîd decăt intențiunii binevoitoare ale lui față cu școlile noastre.

— Ai naibii băieți!

Dieta ungară n'a ținut erî ședință.

Pausa acésta s'a dat anume, pentru- ca taberele ce se combat, să încerce o apropiare. Speranțe de pace însă nu prea sunt. Majoritatea membrilor din partidul condus de Kossuth nu este pentru pace, ci pentru continuarea obstrucțiunii. Acésta reiese cel puțin dintr'o ultimă scire, care spune, că în conferența de erî a partidului kossuthist, răsboinicii au biruit pe cei pacinici, hotărîndu-se continuarea luptei celei mai energice contra lui Tisza. Elementele răsboinice din sinul kossuthiștilor sunt sprijinite de ugroniști și clericali, — așa că în ședința de ađi a dietei, la ordinea zilei fiind proi-ctul de recruți, lupta s'a redeschis cu nouă forță împotriva guvernului.

O declarație a contelui Tisza. În cercurile politice din Budapesta se vorbesce mult asupra unei declarațiuni, ce a făcut'o contele Tisza în „Casina Națională“. Ministrul-președinte a dis, că e gata a părăsi fotoliul ministerial, decă opoziția nu va împiedeca prin obstrucție votarea recruților și a bugetului și decă își va da învoirea la modificarea Regulamentului camerei.

„Biroul telegrafic ungar“, deși nu desminte scirea acésta, dice totu-și, că Tisza nu s'a pronunțat asupra revisuirii Regulamentului camerei în sensul în care s'a colportat prin țiare. Apoi adauge, că Tisza a făcut declarația amintită ca răspuns la obiecțiunea, că în cercurile opoziționale se condiționează desarmarea obstrucției de la retragerea ministrului-președinte.

Meetinguri în Croația. Opoziția croată desfășură în timpul din urmă o viuă mișcare în contra pactului financiar cu Ungaria. Nu trece săptămână fără a nu se ținé câte un meeting de protestare contra pactului financiar. Astfel de meetinguri s'au ținut în Verbeze, Pojega, Djacova și în alte localități. În afară de protestările contra pactului financiar, s'a luat poziție pentru limba de serviciu și comandă croată, pentru instrucția militară croată și pentru embleme croate. Meetingurile apelază la Sârbi să sprijinescă și ei mișcarea acésta.

Demonstrațiunii în contra Austriei. Studenții de la universitățile și școlile superioare din Italia aranjază érašii mari demonstrațiuni în contra Austriei. Guvernul italian a luat măsuri energice, ca demonstrațiile să nu degenereze. S'a permis ce e drept studenților de a se aduna, însă li-s'a interdis strict ori- ce manifestație publică. Giolitti să fi declarat, că mai bucuos ar vré să cadă prin glonț câți-va studenți, decăt să ceră scuse de la guvernul austriac. Pressa face apel la public să păstreze liniștea. Cu toate acestea demonstrațiile se repetă. În Roma au fost concentrate trupe mari și consulatele

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O carte de poesii.

„Vise și lacrimi“, de Fl. Becescu. — Conferență ținută la „Cercul profesorilor“ în Craiova.)

(Urmare).

Cu o vedită predilecțiune zugrăvesce cea unui om ajuns în miserie, care te visând la fericirea sa de odinioară. Într'o seră frigurată de érnă. Pe-o stradă părăsită mergea un moșneag cu barba albă, slab, palid și gârbov de greutatea anilor și a suferințelor. Gerul iernii, mai milos decăt omeni, se însărcină să aline suferința bietului cerșitor. El cădă în zăpadă, amorțit. Se dice, că o asemenea mörte are ceva plăcut și poetic în sine. Gerul amurte durerea, amurțind organele simțirii; și sufletul e încălzit numai de dulcea lumină a imaginațiunii, care se stinge pe încet și pe nesimțite. Dér étă, tocmai atunci venia din susul stradei o trăsură elegantă. În ea era o cocónă „schivisită și pudrată“, care mergea la bal. Caii se opresc de-odată sfo-

rând în loc. — Ce e? — întrébă cocóna. — Un bețiv cădut în drum, — răspunde vizitiul.

„Ai, mai iute, fă ce-i face, dă-l de-o parte pe [mișel; Ér de n'o grăbi să plece, să măi caii peste el. — Sări jos atunci slugoiul cel cu inima de ghéță. Și lovindu-l cu piciorul, îi dă palme peste față. Cerșitorul privi jalnic și în ochiu-i stins, dér mare, Ceteai sbuciumul vieții omenirii proletare...“

Apoi gânduri fericite mintea n'cet i-o impresöră, Și prin vis acum el vede traiul său de odinioară, Când avea și el o casă și trăia din munca lui, Nu ca ađi, golan pe drumuri, cerșind mila orî [și cui.

O vieță întrégă acuma el o simte, o trăesce, Și n'vîlit de vraja caldă a trecutului, zimbesce, Până când suflarea iernii îi amorte tótă firea Și florii dulci ai morții îi cuprind încet simțirea.

Peste față-i iulennită raza lunii se răsfrânge, Numai vântul, printre ramuri, este singurul ce [plânge“.

(Burghez și proletar p. 30).

Poetul crede 'n ideal și în

„Inalta traiului menire
Ș'adevărata fericie e
A ne'nțelesului a fi“

(Vis, p. 127.)

Insă datoria unui recensent este de a descoperi mai de grabă defectele, de cât calitățile unei cărți. Să relevăm deci unele neajunsuri, ce găsim atât în poesia citată, cât și în altele din acésta carte. Ast-fel, în „Burghez și proletar“, accentul și pronuncia ungurescă a vizitiului este în disarmonie cu tonul serios al poesiei. În poesia seriösă, care aspiră la ceva mai mult, decăt efectul momentan al cântece- lor umoristice și ușore, se respectă cu sfințenie corecțea și puritatea limbii, chiar când se întrodue persoane, cari în realitate vorbesce pocit, din cauza ignoranței, séu a vreunui defect organic.

Réu sunătoare și nenimerite sunt apoi, în alte bucăți, espresiuni ca „vaporösă copilă“, „pe când ei priviau conturul vaporösei tale rochii“, „apostoli cari sug la sinul artei“. Potrivirea vorbelor cu ideile séu proprietatea și naturaleta sunt dintre însușirile cele mai necesare ale stilului. Defectele opuse lor, în cari cad adese-ori începătorii, sunt bombastul și nepotrivirea cuvintelor cu ideile ce vor să exprime. Ast-fel, în construcțiunii ca cele următoare:

„...trece amorul abätul,

Că în calea lui pribégă nici o rană n'a făcut“;

„...lupta e lumină“;

„E trist dér și măreț tabloul...“

...când pieri strivit de ideal“. Vorbele abätul, (fr. abattu, cădut, doborât), lumină, strivit de ideal, nu sunt la locul lor.

Apoi puțină variațiune a metrului asemenea micșoréză efectul, ce ar puté produce versurile; mai ales când sub aceleași forme de versuri se repetă prea des aceleași simțăminte, cum este aici prea multa tânguire în contra sorții sale, în contra nepăsării și réutății omenilor. Une- ori dăm peste accente de réu gust, ca d. e.

„Pe când tu, întins pe scânduri, în du- [rerî necunoscută,
Nici în vis nu veđi vr'o mână, să te'n- [demne, să te ajute“.

Grija de propria sa persónă e tocmai contrară poesiei. Omul închinat vieții contemplative uită de sine și de sörtea sa individuală.

Alte-ori frasa nu e destul de lămurită séu destul de corectă, ca în următoarea strofă de la p. 29:

„Christ, ceréscă plăsmuire, ce curagiū în [piept ne-adeuce,

